

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

29. ledna 2009*

Ve věci C-19/08,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě čl. 68 odst. 1 ES a článku 234 ES, podaná rozhodnutím Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen (Švédsko) ze dne 17. ledna 2008, došlým Soudnímu dvoru dne 21. ledna 2008, v řízení

Migrationsverket

proti

Edgaru Petrosianovi,

Nelli Petrosian,

Svetlaně Petrosian,

* Jednací jazyk: švédština.

Davidu Petrosianovi,

Maximu Petrosianovi,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení K. Lenaerts, předseda senátu, R. Silva de Lapuerta, E. Juhász, G. Arestis
a J. Malenovský (zpravodaj), soudci,

generální advokátka: J. Kokott,
vedoucí soudní kanceláře: R. Grass,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

– za českou vládu M. Smolkem, jako zmocněncem,

- za řeckou vládu M. Michelogiannaki, jako zmocněnkyní,

- za maďarskou vládu R. Somssich, J. Fazekas a K. Borvölgyi, jako zmocněnkyněmi,

- za nizozemskou vládu C. Wissels, jako zmocněnkyní,

- za rakouskou vládu E. Riedlem, jako zmocněncem,

- za polskou vládu M. Dowgielewiczem, jako zmocněncem,

- za finskou vládu A. Guimaraes-Purokoski, jako zmocněnkyní,

- za norskou vládu M. Emberlandem a S. Gudbrandsen, jako zmocněnci,

- za Komisi Evropských společenství M. Condou-Durande a J. Enegrenem, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generální advokátky, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 20 odst. 1 písm. d) a čl. 20 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 343/2003 ze dne 18. února 2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států (Úř. věst. L 50, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 109).

- 2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi panem a paní Petrosian, jakož i jejich třemi dětmi (dále společně jen „členové rodiny Petrosianových“), arménskými státními příslušníky (s výjimkou slečny N. Petrosian, která má ukrajinskou státní příslušnost), na jedné straně, a Migrationsverket (národní imigrační úřad), úřadem příslušným pro otázky imigrace a pověřeným přezkumem žádosti o azyl dotčených osob, na straně druhé, ohledně rozhodnutí tohoto úřadu, kterým bylo nařízeno přemístění uvedených osob do jiného členského státu, v němž byla zamítnuta jejich první žádost o azyl.

Právní rámec

Právní úprava Společenství

3 Čtvrtý bod odůvodnění nařízení č. 343/2003 uvádí:

„[Jasná a proveditelná metoda určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl] by měla být založena na objektivních a spravedlivých kritériích jak pro členské státy, tak pro dotčené osoby. Mělo by být zejména možné urychleně určit příslušný členský stát tak, aby byl zaručen účinný přístup k řízení o přiznání právního postavení uprchlíka a aby nebyl ohrožen cíl urychleného vyřízení žádostí o azyl.“

4 Patnáctý bod odůvodnění tohoto nařízení zní takto:

„Toto nařízení ctí základní práva a zásady, které jsou uznány zejména v Listině základních práv Evropské unie [vyhlášené v Nice dne 7. prosince 2000 (Úř. věst. C 364, s. 1)]. Zejména usiluje o zajištění plného dodržování práva na azyl, které zaručuje její článek 18.“

5 Článek 1 nařízení č. 343/2003 stanoví:

„Toto nařízení stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států.“

6 Článek 3 odst. 1 tohoto nařízení stanoví:

„Členské státy posuzují každou žádost o azyl podanou příslušníkem třetí země na hranici nebo na jejich území kterémukoli z nich. Žádost posuzuje jediný členský stát, který je příslušný podle kritérií stanovených v kapitole III.“

7 Článek 4 uvedeného nařízení uvádí:

„1. Řízení o určení příslušnosti členského státu ve smyslu tohoto nařízení se zahajuje prvním podáním žádosti o azyl v některém členském státě.

[...]

5. Členský stát, u něhož byla žádost o azyl podána, je povinen za podmínek uvedených v článku 20 a s cílem ukončit řízení o určení státu příslušného pro posouzení žádosti o azyl převzít zpět žadatele o azyl, který se nachází v jiném členském státě, v němž podal novou žádost o azyl poté, co vzal svou původní žádost během procesu určování příslušného státu zpět.

[...]“

- 8 Článek 16 nařízení č. 343/2003, který je součástí jeho kapitoly V, jež je věnována převzetí žadatele o azyl a jeho přijetí zpět, zní takto:

„1. Členský stát příslušný k posouzení žádosti o azyl podle tohoto nařízení je povinen:

[...]

- e) přijmout zpět za podmínek stanovených v článku 20 státního příslušníka třetí země, jehož žádost zamítl a který bez povolení přebývá na území jiného členského státu.

[...]“

- 9 Článek 20 nařízení č. 343/2003 stanoví:

„1. Žadatel o azyl je přijat zpět v souladu s čl. 4 odst. 5 a čl. 16 odst. 1 písm. c), d) a e) takto:

- a) žádost o přijetí žadatele zpět musí obsahovat informace umožňující dožádanému členskému státu ověřit svou příslušnost;

- b) členský stát, který byl vyzván, aby žadatele přijal zpět, je povinen provést nezbytná ověření a odpovědět na jemu adresovanou žádost co nejrychleji a v každém případě nejpozději jeden měsíc po podání. Pokud se žádost opírá o údaje získané ze systému Eurodac, zkracuje se tato lhůta na dva týdny;
- c) pokud dožádaný členský stát nesdělí své rozhodnutí do jednoho měsíce nebo dvou týdnů uvedených v písmenu b), má se za to, že souhlasí s přijetím žadatele o azyl zpět;
- d) členský stát, který souhlasí s přijetím žadatele o azyl zpět, je povinen přijmout tuto osobu zpět na své území. Přemístění se provádí po konzultaci dotyčných členských států v souladu s vnitrostátním právem dožadujícího členského státu, jakmile je to z praktického hlediska možné, avšak nejpozději šest měsíců po přijetí žádosti o přijetí zpět jiným členským státem nebo po přijetí rozhodnutí o opravném prostředku nebo přezkumu, pokud má odkladný účinek;
- e) dožadující členský stát uvědomí žadatele o azyl o rozhodnutí o přijetí zpět příslušným členským státem. Rozhodnutí musí obsahovat odůvodnění. Obsahuje podrobnosti o lhůtě pro provedení přemístění a v případě potřeby informace o místě a dni, kde a kdy by se měl žadatel ohlásit, jestliže cestuje do příslušného členského státu sám. Proti tomuto rozhodnutí je možné podat opravný prostředek nebo je možné provést jeho přezkum. Opravný prostředek nebo přezkum týkající se tohoto rozhodnutí nemá odkladný účinek na provedení přemístění, pokud tak nerozhodnou soudy nebo příslušné orgány v jednotlivých případech, umožňují-li to vnitrostátní právní předpisy.

V případě potřeby vystaví dožadující členský stát žadateli o azyl propustku, jejíž vzor bude přijat postupem podle čl. 27 odst. 2.

Příslušný členský stát uvědomí náležitě v případě potřeby dožadující členský stát o bezpečném přijezdu žadatele o azyl nebo o skutečnosti, že se ve stanovené lhůtě nedostavil.

2. Pokud k přemístění nedojde během šestiměsíční lhůty, je příslušný členský stát, ve kterém byla žádost o azyl podána. Tato lhůta může být prodloužena nejdéle na jeden rok, pokud přemístění nebo posouzení žádosti nemohly být uskutečněny z důvodu uvěznění žadatele o azyl, nebo až na osmnáct měsíců, pokud je žadatel o azyl na útěku.

[...]“

Vnitrostátní právní úprava

¹⁰ Podle § 9 kapitoly 1 cizineckého zákona 2005:716 [utlänningslagen (2005:716)] se ustanovení tohoto zákona upravující vyhoštění žadatelů o azyl použijí obdobně rovněž na rozhodnutí o přemístění přijatá podle nařízení č. 343/2003.

- 11 Ustanovení § 6 kapitoly 4, jakož i § 4 a 7 kapitoly 8 tohoto zákona stanoví, že rozhodnutí o přiznání postavení politického uprchlíka a o vyhoštění žadatelů o azyl přijímá Migrationsverket.
- 12 Podle § 3 kapitoly 14 uvedeného zákona lze proti rozhodnutí Migrationsverket podat žalobu k migrationsdomstol (oblastní správní soud rozhodující v otázkách imigrace), mimo jiné tehdy, pokud toto rozhodnutí zahrnuje vyhoštění žadatele o azyl.
- 13 Ustanovení § 9 odst. 1 a 3 kapitoly 16 téhož zákona stanoví, že proti rozsudkům migrationsdomstol lze podat opravný prostředek k Migrationsöverdomstolen (odvolací správní soud rozhodující v otázkách imigrace), jehož rozsudky nemohou být napadeny žádným opravným prostředkem.
- 14 Ustanovení § 28 zákona 1971:291 o správním řízení [förvaltningsprocesslagen (1971:291)] stanoví, že soud, který projednává žalobu, může jednak nařídit, že napadené rozhodnutí, je-li bezprostředně vykonatelné, nebude až do dalšího rozhodnutí vykonáno, a jednak přijmout ve věci další předběžná opatření.

Spor v původním řízení a předběžná otázka

- 15 Členové rodiny Petrosianových podali dne 22. března 2006 ve Švédsku, kde se v té době nacházeli, žádosti o azyl.

- 16 Při posuzování těchto žádostí vyšlo najevo, že dotčení již podali jiné žádosti, a to zejména ve Francii. Migrationsverket proto na základě čl. 16 odst. 1 písm. e) nařízení č. 343/2003 požádal francouzské orgány, aby přijaly členy rodiny Petrosianových zpět.
- 17 Uvedené orgány neodpověděly na žádost Migrationsverket ve lhůtě stanovené v čl. 20 odst. 1 písm. b) nařízení č. 343/2003. Migrationsverket jim tudíž sdělil, že v souladu s čl. 20 odst. 1 písm. c) tohoto nařízení má za to, že Francouzská republika souhlasí s přijetím členů rodiny Petrosianových zpět.
- 18 Francouzské orgány následně potvrdily Migrationsverket, že souhlasí s přijetím dotčených osob zpět. Za těchto podmínek Migrationsverket dne 1. srpna 2006 vydal rozhodnutí o přemístění členů rodiny Petrosianových do Francie na základě čl. 20 odst. 1 písm. d) a e) nařízení č. 343/2003.
- 19 Členové rodiny Petrosianových podali proti rozhodnutí z 1. srpna 2006 nařizujícímu jejich přemístění žalobu k länsrätten i Skåne län, migrationsdomstolen (oblastní správní soud ve Skåne rozhodující v otázkách imigrace) a navrhli, aby jejich žádosti o azyl byly posouzeny ve Švédsku.
- 20 Dne 23. srpna 2006 rozhodl tento soud o odkladu výkonu přemístění členů rodiny Petrosianových do Francie, dokud nevydá konečné rozhodnutí ve věci samé nebo nerozhodne jinak. Dne 8. května 2007 vydal uvedený soud rozhodnutí ve věci samé, kterým zamítl žalobu členů rodiny Petrosianových, a tím ukončil i odklad výkonu jejich přemístění do Francie.

- 21 Členové rodiny Petrosianových podali proti rozsudku länsrätten i Skåne län, migrationsdomstolen odvolání ke Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen (odvolací správní soud rozhodující v otázkách imigrace), a to z důvodu procesní vady, a navrhli, aby bylo rozhodnutí o přemístění do Francie zrušeno nebo, podpůrně, aby byla věc vrácena länsrätten i Skåne län.
- 22 Dne 10. května 2007 rozhodl Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen, o odkladu výkonu přemístění členů rodiny Petrosianových do Francie, dokud nevydá konečné rozhodnutí ve věci samé nebo nerozhodne jinak.
- 23 Dne 16. května 2007 vydal uvedený soud konečný rozsudek, kterým zrušil rozhodnutí länsrätten i Skåne län, migrationsdomstolen, a vrátil mu věc zpět, a to na základě procesního důvodu vycházejícího z nesprávného složení soudního kolegia, které rozhodovalo ve věci. Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen, rovněž nařídil odklad vykonatelnosti rozhodnutí o přemístění členů rodiny Petrosianových do Francie, dokud länsrätten i Skåne län, migrationsdomstolen, nevydá konečné rozhodnutí ve věci samé nebo nerozhodne jinak.
- 24 Posledně uvedený soud rozhodl ve věci znovu dne 29. července 2007 tak, že zrušil rozhodnutí Migrationsverket o přemístění členů rodiny Petrosianových do Francie. Věc vrátil zpět Migrationsverket k projednání. V odůvodnění svého rozhodnutí länsrätten i Skåne län, migrationsdomstolen, odkázal na zásadní rozsudek Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen, ze dne 14. května 2007, v němž tento soud rozhodl, že čl. 20 odst. 1 písm. d) nařízení č. 343/2003, podle něž musí být přemístění provedeno nejpozději šest měsíců po přijetí žádosti o přijetí zpět jiným členským státem nebo po přijetí rozhodnutí o oprávněm prostředku nebo přezkumu,

pokud má odkladný účinek, musí být vykládán v tom smyslu, že lhůtu pro výkon přemístění je třeba počítat od rozhodnutí o předběžném opatření, kterým se odkládá provedení přemístění.

- 25 Vzhledem k tomu, že länsrätten i Skåne län, migrationsdomstolen, rozhodl o odkladu dne 23. srpna 2006, lhůta pro přemístění tedy podle jeho názoru uplynula dne 24. února 2007; od tohoto data je jednak podle čl. 20 odst. 2 nařízení č. 343/2003 k posouzení žádostí členů rodiny Petrosianových o azyl příslušné Švédské království, a jednak dotčené osoby již nemohou být přemístěny do Francie.
- 26 Migrationsverket podal dne 9. července 2007 proti rozsudku länsrätten i Skåne län, migrationsdomstolen, odvolání ke Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen. Před tímto soudem uvedl, že v návaznosti na vydání rozhodnutí o odkladu byla lhůta k provedení přemístění přerušena a šest měsíců se začne počítat znovu ode dne, kdy bude rozhodnutí, jehož vykonatelnost byla odložena, znovu vykonatelné.
- 27 Za těchto podmínek se Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen, rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující otázku:

„Musí být čl. 20 odst. 1 písm. d) a čl. 20 odst. 2 nařízení [...] č. 343/2003 [...] vykládán v tom smyslu, že členský stát, ve kterém byla žádost o azyl podána, se stává příslušným k posouzení této žádosti, pokud není přemístění provedeno do šesti měsíců poté, co bylo přijato rozhodnutí o předběžném opatření, kterým se odkládá provedení přemístění, bez ohledu na to, kdy je přijato konečné rozhodnutí o tom, zda má být přemístění provedeno?“

K předběžné otázce

- 28 Podstatou předběžné otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 20 odst. 1 písm. d) a čl. 20 odst. 2 nařízení č. 343/2003 je třeba vykládat v tom smyslu, že má-li opravný prostředek podle právních předpisů členského státu v rámci řízení o přemístění žadatele o azyl odkladný účinek, lhůta k provedení přemístění se počítá již od předběžného soudního rozhodnutí odkládajícího provedení řízení o přemístění, anebo až od soudního rozhodnutí, kterým je rozhodnuto o opodstatněnosti řízení o přemístění a které již nemůže bránit jeho provedení.

Vyjádření předložená Soudnímu dvoru

- 29 Osm vlád, které předložily v projednávané věci písemná vyjádření, jakož i Komise Evropských společenství mají za to, že čl. 20 odst. 1 písm. d) a čl. 20 odst. 2 nařízení č. 343/2003 je třeba vykládat v tom smyslu, že v případě odkladného účinku opravného prostředku směřujícího proti rozhodnutí o přemístění se lhůta šesti měsíců, během které musí být přemístění provedeno, počítá až od rozhodnutí o meritu tohoto opravného prostředku, a nikoliv od rozhodnutí o odkladu uvedeného přemístění.
- 30 Podle těchto vlád a Komise z přípravných prací k nařízení č. 343/2003 vyplývá, že zákonodárce Společenství měl v úmyslu zavést režim, v němž přemístění nelze provést dříve, než je rozhodnuto o meritu opravného prostředku. Opačné řešení by totiž znamenalo uložit příslušným soudům a orgánům maximální lhůtu k rozhodnutí o opravných prostředcích týkajících se rozhodnutí o přemístění, což zákonodárci Společenství nepřísluší, a to za situace, kdy přezkum jednotlivých případů spadajících do působnosti tohoto nařízení vyžaduje složitá posouzení, která lze jen obtížně dokončit ve lhůtě šesti měsíců.

- 31 Některé z těchto vlád krom toho poukazují na to, že z pragmatického hlediska, pokud by byla vnitrostátním soudům uložena povinnost rozhodnout ve lhůtě šesti měsíců, podněcovalo by to žadatele o azyl ke zneužívání podávání opravných prostředků, neboť v členských státech, jejichž soudy jsou přetíženy, by tato lhůta byla velmi často překročena, a dožadující členský stát by se tak systematicky stával státem příslušným k posuzování žádosti o azyl.

Odpověď Soudního dvora

- 32 Podle čl. 20 odst. 1 písm. d) nařízení č. 343/2003 se přemístění žadatele o azyl do členského státu, který je povinen jej přijmout zpět, provede, jakmile je to z praktického hlediska možné, avšak nejpozději šest měsíců po přijetí žádosti o přijetí zpět jiným členským státem nebo po přijetí rozhodnutí o opravném prostředku nebo přezkumu, pokud má odkladný účinek. Podle odstavce 2 téhož článku, pokud k přemístění nedojde během šestiměsíční lhůty, je příslušný členský stát, ve kterém byla žádost o azyl podána.
- 33 Znění těchto ustanovení neumožňuje samo o sobě určit, zda se lhůta k provedení přemístění počítá již od předběžného soudního rozhodnutí odkládajícího provedení řízení o přemístění, anebo až od soudního rozhodnutí, kterým je rozhodnuto o opodstatněnosti uvedeného řízení.
- 34 Je třeba však připomenout, že podle ustálené judikatury je pro výklad ustanovení práva Společenství třeba vzít v úvahu nejen jeho znění, ale i jeho kontext a cíle sledované právní úpravou, jejíž je součástí (viz zejména rozsudky ze dne 18. května 2000, KVS International, C-301/98, Recueil, s. I-3583, bod 21, a ze dne 23. listopadu 2006, ZVK, C-300/05, Sb. rozh. s. I-11169, bod 15).

35 Podle čl. 20 odst. 1 písm. d) nařízení č. 343/2003 ve spojení s odst. 1 písm. c) téhož článku mohou započítí běhu šestiměsíční lhůty, kterou má k dispozici dožadující členský stát k přemístění žadatele o azyl, vyvolat – podle okolností – tři události. Může jít zaprvé o rozhodnutí dožádaného členského státu přijmout žadatele o azyl zpět, zadruhé o marné uplynutí jednoměsíční lhůty, kterou má dožádaný členský stát k tomu, aby rozhodl o žádosti dožadujícího členského státu o přijetí žadatele o azyl zpět, a zatřetí o rozhodnutí o opravném prostředku nebo přezkumu, pokud má v dožadujícím členském státě odkladný účinek.

36 Tyto tři události je třeba přezkoumat v závislosti na tom, zda právní předpisy dožadujícího členského státu upravují opravný prostředek, který může mít odkladný účinek, s přihlédnutím k cíli, s nímž nařízení č. 343/2003 stanoví lhůtu k provedení přemístění.

37 V tomto ohledu je třeba rozlišit dvě situace.

38 Jak vyplývá ze znění čl. 20 odst. 1 písm. d) nařízení č. 343/2003, v první situaci, kdy neexistuje žádný opravný prostředek, který může mít odkladný účinek, se lhůta k provedení přemístění počítá od rozhodnutí – výslovného nebo konkludentního – kterým dožádaný členský stát souhlasí s přijetím dotčené osoby zpět, bez ohledu na další osud opravného prostředku, který žadatel o azyl případně podal proti rozhodnutí nařizujícímu jeho přemístění u soudu dožadujícího členského státu.

39 V takovém případě je třeba pouze vyřešit způsob provedení přemístění a zejména stanovit jeho datum.

- 40 V tomto kontextu poskytuje čl. 20 odst. 1 písm. d) nařízení č. 343/2003 dožadujícímu členskému státu lhůtu šesti měsíců k uskutečnění přemístění. Účelem této lhůty tedy je, s ohledem na praktickou složitost a organizační obtíže spojené s provedením přemístění, umožnit oběma dotčeným členským státům, aby se za účelem uskutečnění přemístění dohodly, a konkrétně dožadujícímu členskému státu, aby vyřešil způsob provedení přemístění, které se uskuteční podle vnitrostátních právních předpisů tohoto státu.
- 41 Z důvodové zprávy připojené k návrhu nařízení Rady, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států, předloženému Komisi dne 26. června 2001 [KOM(2001) 447 v konečném znění, s. 5, 19 a 20], ostatně vyplývá, že Komise navrhla prodloužení lhůty k provedení přemístění právě s cílem zohlednit praktické obtíže, se kterými se členské státy setkávají při provádění přemístění. Tato lhůta, stanovená v Úmluvě o určení státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané v některém z členských států Evropských společenství, podepsané v Dublinu dne 15. června 1990 (Úř. věst. 1997, C 254, s. 1), která byla nahrazena nařízením č. 343/2003, na jeden měsíc, byla následně v souladu s uvedeným návrhem nařízení prodloužena v čl. 20 odst. 1 písm. d) téhož nařízení na šest měsíců.
- 42 Ve druhé situaci, kdy v dožadujícím členském státě existuje opravný prostředek, který může mít odkladný účinek, a soud tohoto členského státu svému rozhodnutí takový účinek přizná, čl. 20 odst. 1 písm. d) nařízení č. 343/2003 stanoví, že lhůta k provedení přemístění se počítá od „rozhodnutí o opravném prostředku nebo přezkumu“.
- 43 V této druhé situaci se sice počátek běhu lhůty k provedení přemístění liší od počátku běhu této lhůty stanoveného v rámci první zmíněné situace, nic to však nemění na tom, že oba dotčené členské státy musí při organizaci přemístění čelit stejným praktickým

obtížím, a tudíž by měly mít k dispozici tutéž šestiměsíční lhůtu k jeho provedení. Nic ve znění čl. 20 odst. 1 písm. d) nařízení č. 343/2003 totiž nenaznačuje, že by zákonodárce měl v úmyslu zacházet s těmito dvěma situacemi odlišně.

44 Z toho vyplývá, že v uvedené druhé situaci, s ohledem na cíl sledovaný stanovením lhůty členským státům, musí být počátek běhu této lhůty určen takovým způsobem, aby členské státy měly k dispozici – stejně jako v první situaci – šestiměsíční lhůtu, které mohou plně využít k vyřešení praktických podmínek přemístění.

45 Lhůtu k provedení přemístění lze tedy začít počítat teprve tehdy, když je budoucí realizace přemístění v zásadě dohodnutá a jistá a zbývá vyřešit pouze způsob provedení přemístění. Tuto realizaci přitom nelze považovat za jistou, jestliže soud dožadujícího členského státu, který projednává opravný prostředek, nerozhodl ve věci samé a omezil se pouze na rozhodnutí o návrhu na odklad vykonatelnosti napadeného rozhodnutí.

46 Z toho vyplývá, že ve druhé zmíněné situaci se za účelem zachování užitečného účinku ustanovení čl. 20 odst. 1 písm. d) nařízení č. 343/2003, který stanoví lhůtu k provedení přemístění, musí uvedená lhůta počítat nikoliv již od předběžného soudního rozhodnutí odkládajícího provedení řízení o přemístění, ale až od soudního rozhodnutí, kterým je rozhodnuto o opodstatněnosti řízení o přemístění a které již nemůže bránit jeho provedení.

- 47 Tento závěr podporují další dva sledy úvah, které vycházejí jednak z dodržení soudní ochrany zaručené členskými státy, a jednak z dodržení zásady procesní autonomie členských států.
- 48 Zprv je nutno mít za to, že zákonodárce Společenství neměl v úmyslu, aby soudní ochranu zaručenou členskými státy, jejichž soudy mohou odložit vykonatelnost rozhodnutí o přemístění, čímž žadateli o azyl umožní účinně napadnout rozhodnutí, jež jsou mu určena, obětoval požadavku urychleného vyřízení žádostí o azyl.
- 49 Členské státy, které se rozhodly zavést opravné prostředky, jež mohou vést k rozhodnutím majícím v rámci řízení o přemístění odkladný účinek, totiž nemohou být ve jménu dodržení požadavku urychleného vyřízení žádostí o azyl stavěny do méně výhodné situace, než je situace členských států, které nepovažovaly za nutné tak učinit.
- 50 Členský stát, který se rozhodl zavést v rámci řízení o přemístění opravné prostředky, které jsou případně spojeny s odkladným účinkem, a v jehož případě by tak lhůta, kterou má k dispozici k vyhoštění žadatele o azyl, byla zkrácena o čas, který potřebují vnitrostátní soudy k rozhodnutí o meritu sporu, by tak byl v nevýhodné situaci, jelikož pokud by se mu nepodařilo zorganizovat přemístění ve velmi krátké době mezi rozhodnutím soudu ve věci samé a uplynutím lhůty k provedení přemístění, čelil by na základě čl. 20 odst. 2 nařízení č. 343/2003 – podle nějž přijetí příslušnosti dožadným členským státem pozbývá platnosti uplynutím lhůty k provedení přemístění – riziku, že bude s konečnou platností příslušný k posouzení žádosti o azyl.

51 Z toho vyplývá, že výklad čl. 20 odst. 1 písm. d) nařízení č. 343/2003, který stanoví počátek běhu lhůty poskytnuté dožadujícímu členskému státu k provedení přemístění žadatele o azyl, nemůže vést k závěru, že ve jménu dodržení práva Společenství by měl dožadující členský stát porušit odkladný účinek předběžného soudního rozhodnutí přijatého v rámci řízení o opravném prostředku způsobilém mít takový účinek, který se rozhodl zavést ve svém vnitrostátním právu.

52 Pokud jde zadruhé o dodržení zásady procesní autonomie členských států, je třeba uvést, že kdyby byl přijat výklad čl. 20 odst. 1 písm. d) nařízení č. 343/2003, podle něž se lhůta k provedení přemístění počítá již od předběžného rozhodnutí majícího odkladný účinek, vnitrostátní soud, který by chtěl skloubit dodržení této lhůty s dodržáním předběžného soudního rozhodnutí majícího odkladný účinek, by byl nucen rozhodnout o opodstatněnosti řízení o přemístění před uplynutím této lhůty rozhodnutím, které by případně z důvodu nedostatku potřebného času poskytnutého soudcům nemohlo dostatečně zohlednit složitost sporu. Jak správně zdůrazňují ve svých vyjádřeních předložených Soudnímu dvoru některé vlády a Komise, takový výklad by byl v rozporu s uvedenou zásadou, jak ji zakotvuje judikatura Společenství (viz v tomto smyslu rozsudky ze dne 11. září 2003, *Safalero*, C-13/01, Recueil, s. I-8679, bod 49, a ze dne 13. března 2007, *Unibet*, C-432/05, Sb. rozh. s. I-2271, bod 39).

53 S ohledem na výše uvedené úvahy je na předběžnou otázku třeba odpovědět tak, že čl. 20 odst. 1 písm. d) a čl. 20 odst. 2 nařízení č. 343/2003 musí být vykládány v tom smyslu, že má-li podle právních předpisů členského státu opravný prostředek odkladný účinek, lhůta k provedení přemístění se počítá nikoliv již od předběžného soudního rozhodnutí odkládajícího provedení řízení o přemístění, ale až od soudního rozhodnutí, kterým je rozhodnuto o opodstatněnosti řízení o přemístění a které již nemůže bránit jeho provedení.

K nákladům řízení

54 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

Článek 20 odst. 1 písm. d) a čl. 20 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 343/2003 ze dne 18. února 2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států, musí být vykládány v tom smyslu, že má-li podle právních předpisů členského státu opravný prostředek odkladný účinek, lhůta k provedení přemístění se počítá nikoliv již od předběžného soudního rozhodnutí odkládajícího provedení řízení o přemístění, ale až od soudního rozhodnutí, kterým je rozhodnuto o opodstatněnosti řízení o přemístění a které již nemůže bránit jeho provedení.

Podpisy.